

№142

315 960 м. Глобино
Полтавской обл.
в. Карла Маркса 170
Алексеева Євг. Вас.

252 047 Київ 47
Проспект Перемоги 50
Газета «Сільські вісті»

Я Алексеева Євгенія Василівна по батьковій фамілії Коломієць Івга Василівна. Народження 1921 року. Батько помер рано (28 років) мати немаючи свого житла нас трьох дітей нікуди було діти, вона нас покинула в с. Петрівка-Роменська тепер Гадячського р-ну Полтавської області. Жили ми в опікуна поки знайшли місце в дитячих будинках які знаходились в селах Яхники, Лука, Лохвиця, Свиридівка Полтавської області.

Віддали першого брата в с. Лука тоді мене в 6 років а зарахували за 8 років бо там приймали дітей тільки з 8 років, а до 8 років було в с. Яхники. Далі був дитбудинок в с. Свиридівка і я там була пізніше в Лохвиці, там за Першою школою, і біля пам'ятника Сковороди (тоді там стояв) біля дерев'яного театру от там я жила до 1935 р, а пізніше в радгоспі в с. Пісках

Так от в «Сільських вістях» № (14796) була стаття «33-й: голод» я і мої сестри і брати (діти дитбудинків) яких привозили туди вагонами і жили ті діти там саме більше тиждень бо голод заставляв шукати їжу, в 1932-1933 рр в нас помірало щодня по 42-43 дітей я це запам'ятала до цього часу була викопана велика яма в садку туди скидали дітей померлих від голоду, холоду різних хвороб які майже ніхто не лікував.

Без жалю, стресу страшно писати руки трясуться. Я учасник В. Вітчизняної війни (добровільно пішла) ветеран праці (38 р. стажу). Працювали ми майже задаремно, без вихідних відпускних, декретних і майже нічого не заробили на старість (масло, колбаса і т.д. 8 крб) ці продукти не для нас пенсіонерів.

Можете й не писати в газету, бо більшість наших листів десь губиться, а я хоч вам трохи розказала своє «щастя».